

ATLAS

ÎNTREAGA LUME LA DISPOZIȚIA TA

VENETIA

Orașul plutitor

DeAGOSTINI

NOU!
NUMĂRUL 1 NUMA
1,99
LEI NOI
19,900 LEI VECH

NIAGARA

INSULELE GALAPAGOS

JAPONIA

HAWAII

MAREA MOARTĂ 1

HĂRȚI • EVENIMENTE • CURIOZITĂȚI

ATLAS

ÎNTREAGA LUME LA DISPOZIȚIA TA

ÎN NUMĂRUL 1:

Veneția
Orașul legendar din lagună

ITA 161

Niagara
La granița a două state

WSP 5

Japonia
Țara cireșilor înfloriți și a... tehnicii

JPN 1

Galapagos
Arhipelagul țestoaselor uriașe

ECU 13

Insulele Hawaii
Grădinile Pacificului

SUA 1

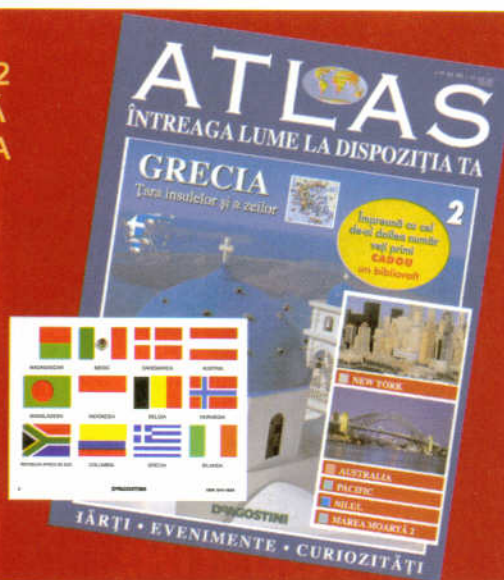
Marea Moartă (1)
Unde nimic nu se scufundă

MOR 93

PESTE O SĂPTĂMÂNĂ
CU EXCEPȚIA NUMĂRULUI 2
CARE VA APĂREA LA DOUĂ
SĂPTĂMÂNI DE LA APARIȚIA
NUMĂRULUI 1

GRECIA
NEW YORK
PACIFIC
NILUL
AUSTRALIA
MAREA MOARTĂ (2)

+ indexul codurilor internaționale
folosite în colecție
următoarea PAGINĂ CONȚINE
DRAPELE NAȚIONALE

Revistă săptămânală
EDITURA: De AGOSTINI HELLAS SRL
EDITOR: Petros Kapnistos
MANAGER ECONOMIC: Fotis Fotiou
MANAGER DE REDACȚIE ȘI PRODUCȚIE: Virginia Koutroumbas
ADRESĂ: Vullagmenis 44-46, 166 73 Atena
MARKETING MANAGER: Michalis Koutsoukos
PRODUCT MANAGER: Cleo Para
SENIOR COORDONATOR DE PRODUCȚIE: Katerina Galani
MANAGER DISTRIBUȚIE: Evi Boza
MANAGER LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Dimitris Pasakalidis
COORDONATOR LOGISTICĂ ȘI OPERAȚII: Antonis Lioumis
GRAFICĂ: Duran Boo & Asociados
FOTOGRAFII: Museo Navale (Madrid), Teresa Estrada, AICI; AGE Fotostock, AISA, Index, IGDA, Prisma
ADAPTARE SPECIALĂ PENTRU LIMBA ROMÂNĂ: ARCHETYPON
TIPĂRIRE ȘI LEGARE: DEAPRINTING, Novara
DIRECTOR TIPOGRAFIE: FRANCO PASQUINO
IMPORTATOR: Media Service Zawada S.R.L.
Country Manager: Mariana Mihaltan
Marketing Manager: Adina Bojica
ADRESA: Bd. Națiunile Unite, nr.8, bl.104, sc.C, et.6, ap.58, sector 5, Bucuresti, Romania
Telefon: (+40) 21 318 7398
DISTRIBUITOR: Hiparion S.A.
Marketing Director: Roxana Irlitis
FOTOGRAFIE: ITA: Publitex - Fotosearch (coperta frontala), De Agostini Library, Fotogram-Stone, Gérard DelVecchio. WSP: De Agostini Editore (acrobat); Fotogram-Stone - M. Vines - D. Armand - A. Smith. JPN: De Agostini Editore (vanzător); Fotogram-Stone, Explorer - J. Perno, Hoa-Qui - C.Valentin. ECU: De Agostini Editore (iguana, zăhă); Explorer, Francois Gohier - Marc-Moisnard - Sugar. SUA: De Agostini Editore (dansator, observator); Fotogram-Stone - M. De Ven, Explorer - J.-P. Nacivet, Hoa-Qui - Lewis. MOR: Fotogram-Stone, Explorer - Hugh Sitton, Nowitz Richard.

© 2006 De Agostini Hellas Ltd.
© 1995-2003 Literary Rights International, Inc.
© 1994-1998 Editions Atlas

ISSN 1841 - 4850

Pentru orice informație sau lămurire, comunicați cu noi la telefonul: (021) 40.10.888

Servicii pentru clienți: de luni până vineri, între orele 10:00 - 15:00

Pentru o mai bună deservire solicitati întotdeauna publicația de la același punct de vânzare și informați vânzătorul asupra intenției de a cumpăra și aparițiile următoare.

Pentru orice informație, lămurire, înlocuire de bucăți sau comenzi de numere din urmă, sunați-ne la tel. (021) 40 10 888

Prețul numerelor

Prețul primului număr: 1,99 LEI NOI / 19,900 LEI VECHI

Prețul celui de-al doilea număr și al tuturor celorlalte numere: 4,99 LEI NOI / 49,900 LEI VECHI

Drepturile tuturor textelor se află sub copyright.

Este interzisă reproducerea, depozitarea, transmiterea sau

Utilizarea comercială a materialelor, sub orice formă, fără acordul scris al editorului.

www.deagostini.ro

Pentru o mai bună deservire, solicitați revista de la același punct de vânzare și informați vânzătorul despre intenția dumneavoastră de a cumpăra următoarele numere.

VENETIA

orașul legendar din lagună

Veneția trăiește din turism, conservând monumentele de arhitectură și tradiția. În timpul concursului de gondole pe Canale Grande, locuitorii își încurajează echipajele favorite în ale căror culori sunt îmbrăcați.

De la cetatea fortificată la metropola comercială

Așezarea orașului pe insulele din laguna Veneția a fost decisivă pentru înflorirea și renumele urbei. Astăzi, această așezare geografică este o piedică serioasă în transportul de mărfuri și oameni.

CE MERITĂ VĂZUT

Piața și Basilica San Marco, Palatul Dogilor, Ponte Rialto (pod) pe Canalul Grande, Muzeul Correr, Galeria dell'Accademia

Primii locuitori ai Veneției au fost fugarii din Câmpia Padului, care, în secolul al IV-lea, s-au adăpostit aici de invazia popoarelor barbare. Acești locuitori au transformat teritoriul mlăștinos al Veneției într-o mare putere mondială. Între secolele al VII-lea și al XV-lea, Veneția, guvernată de dogi (conducătorii aleși ai Republicii), a fost cea mai însemnată putere mediteraneană care s-a îmbogățit din comerțul oriental cu mirodenii. Veniturile mari obținute le-au permis dogilor să construiască palate de vis, biserici, rezidențe somptuoase, care astăzi sunt atracția turistică principală a Veneției. Către sfârșitul secolului al XV-lea a început treptat declinul Veneției, pentru ca, în 1797, după războaiele napoleoniene, să devină obiect de schimb între Franța și Austria. Napoleon ceda, în acest an, Veneția Austriei. Abia în 1866, Veneția intră în componența Italiei.

Astăzi, orașul Veneția, datorită Bienalelor Artistice, Festivalului Internațional de Film, este unul dintre principalele centre culturale ale Italiei, inundat continuu de valuri de turiști.

În același timp, serenissima republică este simbolul distrugerii și decăderii. Construcțiile sale, sprijinite pe piloni de lemn, se scufundă, an de an, cu câțiva

centimetri în teritoriul mlăștinos din lagună. Perspectiva privind remedierea acestor neajunsuri este mai mult decât pesimistă. În plus, Veneția, în ianuarie și februarie,

este acoperită de o ceață groasă. Această atmosferă apăsătoare a fost redată de Luchino Visconti în filmul „Moarte la Veneția”.

CLIMĂ

Veri calde și umede

Ierni reci și umede

Temperatura în ianuarie de la 0° C la +6° C

În august de la +18° C la 27° C

Februarie - în timpul celebrului festival de la Veneția, timp de câteva zile, ni se înfățișează strălucirea veacurilor trecute.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

1. În Evul Mediu, primul european care a pornit într-o călătorie către Orientul Îndepărtat este venețianul, comerciantul și filozoful Marco Polo. Acesta este autorul primelor descrieri ale țărilor și populației Asiei.
2. Nuvela lui Thomas Mann „Moartea din Veneția” a fost transpusă pe ecran de Lucchiano Visconti; acest film a popularizat imaginea de atmosferă sumbră a „orașului din lagună”.
3. Conceptul „commedia dell'arte” își are originea în istoria Veneției. Renovarea de bază a acestui „teatru al tipurilor” a fost realizat de dramaturgul Carlo Goldoni. Era de profesie avocat, iar cariera literară a început-o abia la vârsta de 31 de ani. A murit la Paris în anul 1793.
4. Pe Canale Grande, „artera” cu cotituri a Veneției, se află doar trei poduri: Podul Academiei de Artă, Ponte Rialto și -în apropierea stației- Podul Scalzi.

VENETIA

PLANUL ORAȘULUI

Principala arteră de comunicație a orașului e Canale Grande, cu o lungime de 4 km, artera de apă a Veneției, de-a lungul căreia s-au înălțat palate fastuoase, unul dintre cele mai renumite fiind Ca'd'Oro - „Casa de Aur”.

VENETIA

ORAȘUL PODURILOR ȘI AL PALATELOR

Capitala lagunei; orașul așezat pe cele mai multe insule – 118 la număr.

Datorită situației sale geografice,

Veneția este unul dintre cele mai vizitate orașe ale lumii.

Tablourile înfățișând scene din societate erau popularizate în secolele târzii. „Concerto Di Dame” este una din lucrările pictorului italian Francesco Guardi (1712/1793)

PE SCURT

- Religia: catolică
- Limba: italiană și dialectul venet
- Cartiere importante: Cannareggio, Castello, San Marco, San Polo, Dorsoduro, Santa Croce, Lido, Chioggia.
- Aeroport: Marco Polo în Tessera, 13 km nord-vest de Veneția.

În prima jumătate a secolului al XVIII-lea, a avut loc dezvoltarea curentului pictural, care înfățișa cele mai interesante peisaje ale orașului sau scene din viața cotidiană a locuitorilor. Curentul acesta poartă numele de veduta (cuvântul „veduta” înseamnă „vedere”), iar cel mai cunoscut reprezentant al său este Giovanni Antonio Canal, cunoscutul Canaletto (1697-1768). Vederile lui Canaletto, în formate mici, erau considerate adevărate cărți poștale, un suvenir potrivit după un sejur la Veneția.

Astăzi, turiștii contemporanii fac fotografii, filmează sau cumpără

vederi. Imaginea Palatului Dogilor din Piața San Marco este cea mai des întâlnită. Lângă Palatul Dogilor se găsesc Campanile – un turn înalt din secolul al XII-lea, Turnul cu ceas din secolul al XV-lea, precum și Procuratie Vecchio și Nuove, monumente din secolul al XVI-lea. În Palatul Dogilor au funcționat, de-a lungul timpului, toate autoritățile Republicii. Lângă Palat, la cumpăna veacurilor al XVI-lea și al XVII-lea, a fost ridicată închisoarea, legată de Palat printr-un mic pod. Acest pod și-a câștigat renumele datorită

scriitorilor secolului al XIX-lea, care l-au numit Podul Suspinelor. De altfel, pe pod au suspinat nu numai îndrăgostiții dezamăgiți, dar și nefericiții condamnați, care trebuiau să traverseze acest pod, pe drumul de la sala de judecată din Palat spre celula închisorii.

Palatele fastuoase se pot admira în timpul călătoriei cu gondola când poți descoperi locuri nemaivăzute. Într-o astfel de călătorie, gondola te poartă pe 150 de canale, traversate de 400 de poduri.

STATISTICĂ

Suprafața: 7,06 km²

Populația: 275.000 locuitori (2001)

Densitatea populației: 39.000/km²

CASCADA NIAGARA

la granița a două state

Cascada Niagara este situată între lacurile Ontario și Erie: așa-numita „Potcoavă” (Horseshoe Falls) din partea canadiană este cea mai des vizitată parte a continentului nord-american

**Niagara este destinația preferată de proaspăt căsătoriți.
Niagara aduce SUA și Canadei venituri mari din turism.
Tot aici se găsește și cea mai mare hidrocentrală de pe continentul
nord-american.**

ECONOMIA

Industria energetică, turismul

Regiunea Marilor Lacuri este cea mai mare suprafață cu apă din zona continentală din lume. La început, aici locuiau amerindienii, iar, din anul 1806, regiunea a început să fie colonizată de albi. Teritoriul cascadei a fost mereu un subiect de dispută. În anul 1812, locuitorii părții americane au început să colonizeze și celălalt mal. Ca urmare a acestui fapt, s-a declanșat războiul a cărui miză era importanța economică a acestei regiuni. Canada, pe atunci parte a Imperiului Colonial Britanic, a opus

Marilyn Monroe pozând în fața cascadei Niagara în timpul turnărilor la filmul "Niagara" (1953)

Vasele de croazieră transportă turiștii pe sub cascada Niagara.

o mare rezistență. După mai multe serii de negocieri, s-a revenit la starea inițială dinaintea războiului.

În 1950, Canada și Statele Unite au semnat înțelegerea privind Cascada Niagara. Ambele state au construit imense hidrocentrale care satisfac necesarul întregii regiuni a Marilor Lacuri. În înțelegere s-a stabilit minimul apei care este direcționat în râul Niagara (în sezonul turistic peste 2.800m³/sec., în celelalte perioade ale anului 1.400 m³/sec.) pentru a garanta maxima atracție pentru turiști. Cascada atrage mulți

turiști, întreaga regiune trăind numai din turism. În fiecare an vin peste 12.000.000 de turiști pentru a admira această minune a naturii și pentru a vedea apele Potcoavei canadiene.

De ambele părți, americană și canadiană, au fost ridicate lanțuri hoteliere și restaurante. De ele profită în călătoria de nuntă proaspăt căsătoriții pentru care Cascada Niagara, alături de Veneția, este una dintre destinațiile preferate.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

1. Denumirea Niagara vine din limba amerindienilor: „Ni-a-ka-ra” care înseamnă „tunet de apă”.
2. Curajoșii care se decid să sară în butoaie de lemn în cascadă sunt denumiți de americani „diavolii curajoși”.
3. La Cascada Niagara a fost realizat, în anul 1953, cunoscutul film „Niagara”, în regia lui Henry Hathaway, cu Marilyn Monroe în rolul principal.
4. Cel care a descoperit Canada, Jacques Cartier, a fost primul alb care a admirat această minune a lumii, Cascada Niagara.

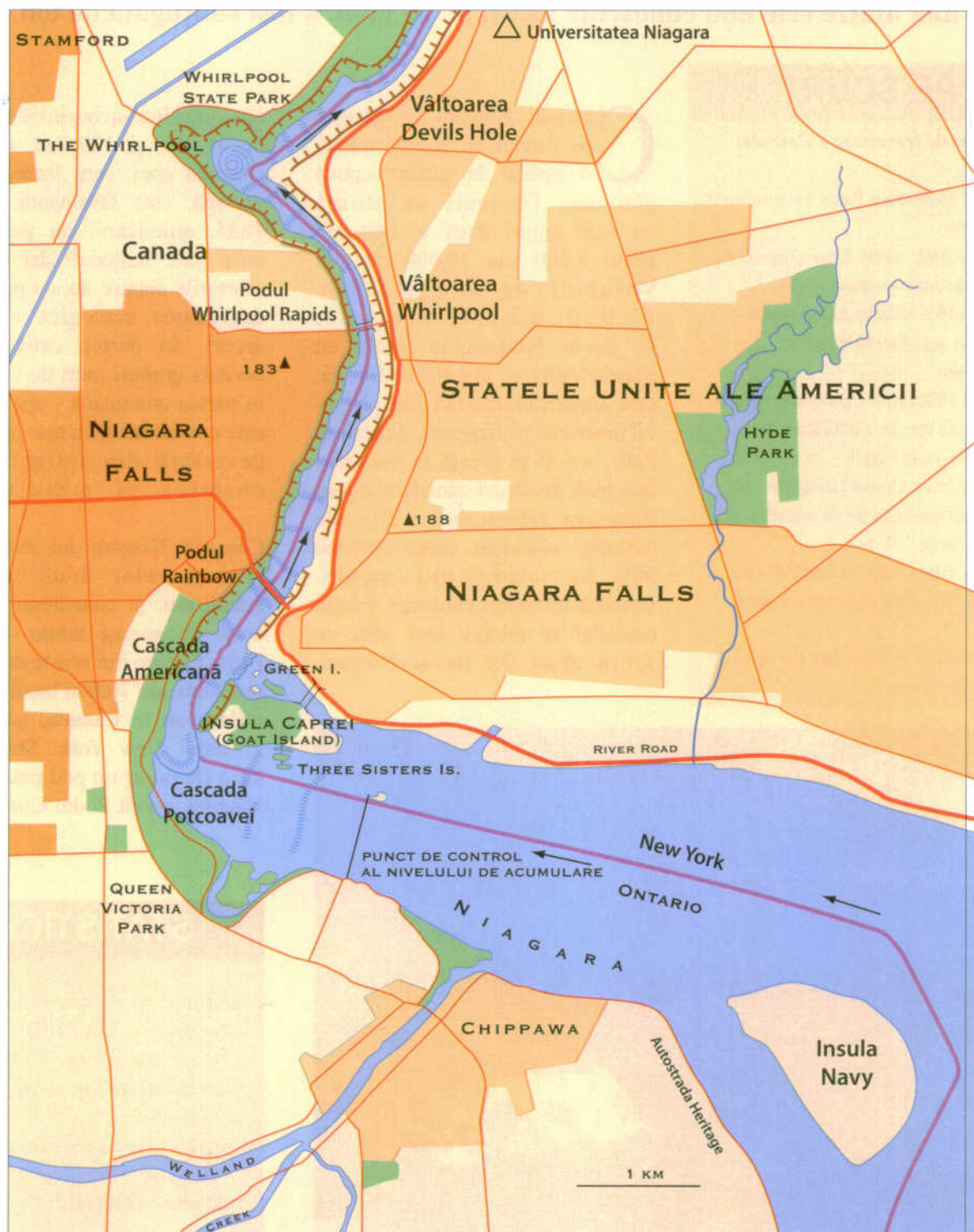
CLIMĂ

Cald vara (temperatura medie +25° C). În perioadele reci, pe anumite porțiuni cascada îngheață.

NIAGARA

HARTA ÎMPREJURIMILOR CASCADEI

Insula Caprei
Punct de control al nivelului de acumulare
Statele Unite ale Americii

CASCADA NIAGARA

între lacurile Ontario și Erie

Cascada Niagara este granița naturală între Statele Unite ale Americii și Canada. Această minune a naturii, una dintre cele mai cunoscute locuri de pe glob, a fost subjuga de om.

PE SCURT

Încercări de traversare a Cascadei Niagara:

- În anul 1829: Sam Patch a supraviețuit traversării.
- În anul 1901: Annie Edson Taylor (pe o plută din lemn) a supraviețuit.
- În anul 1911: Bobby Leach (plută metalică), șase luni în spital, a supraviețuit.
- În anul 1928: Jean Lussier din Quebec (cu trei țevi metalice îmbrăcate în cauciuc) a supraviețuit.
- În anul 1930: Grecul Georgios Stathakis (într-un butoi de metal și lemn) a murit.
- În anul 1951: William Red Hill (într-o cutie cu 13 orificii pentru respirație) a murit.
- În anul 1952: Nathan Boy (în aceeași cutie) a supraviețuit.

Cascada Niagara se găsește pe fluviul cu același nume. A apărut în ultima epocă glaciară. Oamenii de știință nu sunt siguri dacă a avut loc acum 9.000 sau 10.000 de ani. Volumul de apă este de 11.000 m³ pe secundă. Pe fluviul Niagara, la granița cu Statele Unite, se află Insula Caprei, care împarte cascada în două. Nivelul american al Niagarei, American Falls, are 51 m și este cu doi metri mai înalt decât cel canadian, numit Potcoava (Horseshoe Fall). Pe teritoriul canadian curge aproape 90% din volumul apei cascadei. Datorită eroziunii continue, pragul cascadei se retrage spre vest cu 1,5 m anual. Din fluviul Niagara,

apa curge într-un bazin cu o lungime de 11 km și 100 km adâncime. Căderea apei, care formează nori de apă, este fascinantă. În anul 1885, americanii au pus bazele unui parc național, dar cu toate eforturile depuse nu s-a putut evita degradarea ecologică a acestor locuri. În partea canadiană se perindă grupuri mari de turiști, iar, în partea americană - apa cascadei este contaminată cu apa industrială deversată din întreprinderile chimice și metalurgice.

Cascada Niagara nu este numai granița celor două state. Și americanii, și canadienii au creat orașe cu același nume - Niagara Falls. Fiecare din aceste două orașe omonime are 70.000 locuitori, unul aflându-se în Canada, iar celălalt în statul New York. Sunt legate între ele printr-un pod peste fluviul Niagara, numit Podul Curcubeului.

Imagine aeriană a cascadei. În planul secund, podul Curcubeului, care leagă Canada de Statele Unite ale Americii

STATISTICĂ

Înălțime: 51 m (American Falls), 49 m (Horseshoes Falls)
Lățime: 300 și respectiv 800 m
Volumul de apă în cădere: 11.000 m³/sec.
Suprafața lacului: Erie 25,7 km², Ontario 19,5 km²
Adâncimea lacului: Erie 64 m, Ontario 236 m
Înălțimea peste nivelul mării: Erie 174 m, Ontario 75 m peste nivelul mării

JPN 1

JAPONIA

țara cireșilor înfloriți și a... tehnicii

Fuji, muntele sfânt al Japoniei, domină maiestuos peisajul. Fuji este simbolul peisajului montan al Japoniei, fiind considerat cel mai spectaculos vulcan al lumii.

Japonia a primit cu spaimă vestea din 1945, când, pentru prima dată, japonezii au auzit la radio vocea împăratului Hirohito, anunțându-și poporul că a capitulat în fața americanilor.

Pentru japonezi nu a însemnat numai sfârșitul celui de-al doilea război mondial, datorită căruia suferiseră efectele bombei atomice de la Hiroshima și Nagasaki, ci a însemnat și sfârșitul mitului imperial.

Mitul casei imperiale japoneze își are începutul o dată cu împăratul Jimmu, care, așa cum spune legenda, a fost încoronat în anul 600 îH de către zeița Amaterasu.

Urmașii lui Jimmu au clădit Kioto, orașul templelor. Timp de peste 1.000 de ani, Kioto a fost capitală și reședință imperială, în perioada medievală bucurându-se de multă bogăție și fast. În schimb, restul țării, care trăia, în principal, din agricultură, sărăcea, fiind ținută din scurt de către armată. Conducătorii acestei armate, samurail, au preluat treptat controlul statului, în timp

ce împăratul era izolat la Kioto, ca într-o colivie aurită. Samurail și conducătorul lor, shogunul, au reușit să apere Japonia de influențele din exterior. Abia în anul 1854, o escadrilă a flotei americane a reușit să deschidă acest stat către

CLIMĂ

Foarte diversă, umedă și ploioasă.

Trei sfere climatice: temperată, subtropicală și tropicală.

Temperaturi medii la Tokio: în ianuarie de la +2° C la +8° C, în august de la +22° C – la +30° C.

Încă de la începutul secolului al XX-lea, pe străzile orașelor nipone se puteau vedea mici negustori vânzându-și marfa.

lume, iar, 14 ani mai târziu, în favoarea împăratului de numai 15 ani, Mutsushito, adică ultimul shogun. Era momentul renașterii Japoniei moderne. Împăratul de astăzi, Akishito, este strănepotul lui Mutsushito și îndeplinește numai funcția reprezentativă în stat, în ciuda titlaturii care îl numește fiul cerurilor.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

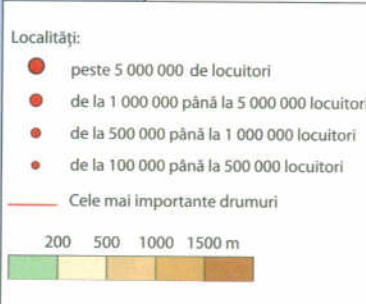
1. Sportul tradițional în Japonia este sumo, un tip de lupte care se desfășoară după reguli stricte. Condiția participării la aceste lupte este greutatea corporală, care nu trebuie să fie mai mică de 170 kg.
2. La 9 august 1945, orașul Nagasaki a fost distrus de bomba atomică americană. Cu trei zile înainte, același destin îl avusese și orașul Hiroshima. Atacul atomic asupra orașului Nagasaki a făcut 80.000 de victime, iar Japonia a fost obligată să capituleze.
3. Limba japoneză, extrem de dificilă, are trei forme scrise: katakana (scrierea cuvintelor străine sau a denumirilor străine), hiragana și chineză, pictografică, care cuprinde peste 1.850 de semne.
4. În Japonia, în teatrul tradițional, numit kabuki, toate rolurile, inclusiv cele feminine, sunt jucate de bărbați. Actorul care joacă rol feminin este numit în Japonia onnagata.

CE MERITĂ VĂZUT

Fuji, orașul imperial Kioto, Tokio, terenurile de schi din Sapporo, izvoarele calde Beppu

Keywords: child sexual abuse; disclosure; social support

Arhipelagul insulelor nipone se întinde pe o distanță de 2.200 km, numără în jur de 4.000 de insule și cuprinde trei sfere de climă: temperată, subtropicală și tropicală.

JAPONIA

Țara Soarelui Răsare

Japonia este țara contrastelor: în mare parte încă virgină, unde lumea liniștită a munților se împletește cu viața trepidantă a marilor orașe industriale. Japonia este a doua țară ca importanță industrială în lume.

Gheișele primesc oaspeții cu diferite ocazii – prin conversații inteligente, dansuri și plimbări. Tinerele fete sunt pregătite pentru aceste sarcini în școli speciale.

PE SCURT

- Denumirea statului: Nihon (Nippon)
- Capitala: Tokio, peste 8 mil., zona metropolitană cca. 12 mil.
- Religia: șintoismul și budismul
- Limba: japoneză
- Moneda: yenul
- Cele mai mari orașe: Yokohama, Osaka, Kobe, Nagoya, Sapporo, Kyoto

Oricine poate invidia pasagerii care survolează insulele Japoniei și care, privind prin ferestrele avionului, văd, pe suprafața limpede a Oceanului Pacific, harta Japoniei, care cuprinde patru mari insule: Hokkaido, Honsiu, Sikoku și Kiusiu. De sus totul se vede foarte bine. Japonia este un teritoriu împădurit, muntos, țară a peste 200 de vulcani, dintre care o pătrime sunt încă activi. Deși stat insular, Japonia este poziționată între Bazinul Filipinelor și Bazinul Pacificului. La prima vedere, pare o poziție geografică neutră. În realitate, însă, Japonia se află într-o zonă tectonică neliniștită. În fiecare an, aici au loc 1.500 de cutremure. Unele dintre ele nu sunt sesizabile, altele produc însă catastrofe. În 1995, un cutremur puternic a adus groaza în orașul industrial Kobe, unde 250.000 de oameni au rămas fără acoperiș.

Când cumpărăm o nouă cameră video sau aparatură electronică, deseori alegem produse din Țara Soarelui Răsare. În Japonia toate întreprinderile de producție au sediul în centre puternic dezvoltate industrial, iar trei pătrimi din populație locuiește la oraș. Munții nelocuiți sunt preferați numai de călugării budiști și de capelanii sinto, pentru că japonezul

STATISTICĂ

Suprafața: 377.765 km²
Populația: 126 milioane locuitori
Densitatea populației: 335 loc./km² (1997)
Cel mai înalt munte: Fujiyama, 3.776 m

de rând le consideră adevărate pustietăți.

Templul din Kioto. Acest oraș vechi, veche reședință a împăratului, abundă în opere de artă și este considerat „cel mai japonez” prin aglomerația urbană.

AMERICA
DE SUD

ECU 13

EC

INSULELE GALAPAGOS

arhipelagul țestoaselor uriașe

*Insulele Galapagos se caracterizează printr-o floră și faună neobișnuite
De aceea, guvernul ecuadorian a atribuit rezervației 90% din teritoriul arhipelagului.*

Animalele și vegetația din Insulele Galapagos s-au bucurat multă vreme de liniște. Datorită izolării, arhipelagul este, până astăzi, un loc preferat de realizatorii de documentare și de cercetători.

Insulele Galapagos sunt situate la aproximativ 1.000 Km de teritoriul continental al statului sud-american Ecuador. Oficial poartă denumirea de "Colon Archipelago" (arhipelagul lui Columb), însă cunoscute sunt ca **Insulele Galapagos** sau insulele țestoaselor.

Arhipelagul este de natură vulcanică. Se mai pot vedea cratere vulcanice pe unele dintre insule, cum ar fi în Insula Isabela. Datorită izolării,

s-a putut dezvolta o lume vegetală și animală aparte. Observațiile asupra faunei insulelor **Galapagos** l-au condus pe naturalistul englez Charles Darwin la cunoscuta teorie evoluționistă.

Teoria lui își găsește cel mai bine justificarea în **Insulele Galapagos**. Cercetătorii și naturaliștii studiază posibilitățile salvării acestui sistem ecologic.

Stâncile de pe țărmurile insulelor sunt locuite de iguane. Dezvoltarea

STATISTICĂ

Suprafața: 8.000 km²

(60 de insule dintre care cinci sunt locuite)

Populația: 15.000 locuitori (cele mai însemnate localități: Puerto Ayora, Puerto Baquerizo Moreno, Puerto Villamil)

Cea mai mare înălțime: vulcanul Wolf, 1.707 m, situat pe Insula Isabela.

Cea mai întinsă insulă: Insula Isabela - 4.558 km²

Cel mai adânc crater: Sierra Negra (10 km², Isabela).

Printre pietrele de pe coasta insulei Galapagos se refugiază șopârle de tipul endemic – iguana marină.

turismului a fost pentru locuitorii săraci ai arhipelagului un dar divin. De aceea, unii dintre ei nu pot înțelege de ce nu mai apar noi hoteluri.

Pentru a proteja natura unică din arhipelag, în anul 1934, a fost deschis parcul natural național din Insula Santa Cruz. Sunt protejate astfel tipurile rare de animale și plante care se găsesc pe insule, cum ar fi țestoasele uriașe, iguanele, pasărea Darwin, precum și singurul pinguin care trăiește la tropice.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

1. Denumirea arhipelagului provine de la țestoasele uriașe (în spaniolă „țestoasă” = „galapagos”), care sunt considerate cele mai mari țestoase terestre. Acestea pot trăi peste 100 de ani.
2. În arhipelagul **Galapagos** trăiesc animale care nu trăiesc împreună nicăieri în altă parte a lumii; de exemplu, țestoasele și pinguinii.
3. Unele tipuri de animale se întâlnesc numai în **Insulele Galapagos**, cum este cazul păsării Darwin.
4. În prezent, insulele **Galapagos** pot fi vizitate de turiști numai cu permisiune specială.

CE MERITĂ VĂZUT

Insula Isabela: vulcanul Alcedo

Insula San Cristobal: Isla de Los Lobos

Insula Espa Eola: Punta Suarez (peisajele)

Santa Cruz: Stațiunea științifică Charles Darwin (Puerto Ayora)

Rezervația de țestoase

Floreana: Punta Cormorant (înflorirea trandafirilor)

Santa Bartolome (peisajul multicolor)

INSULELE GALAPAGOS

HARTA FIZICĂ

Insulele Galapagos au fost descoperite de spanioli în anul 1535. Nu au fost locuite timp de aproximativ 300 de ani. Astăzi doar cinci dintre ele au locuitori, iar cele mai multe dintre insulele Santa Cruz, cu o suprafață de 700 de ha, au fost declarate parc natural național pentru protejarea faunei și a florei.

INSULELE GALAPAGOS

SOS în Pacificul de Sud

Flora și fauna, unice în lume, sunt astăzi în pericol.

Dacă nu se va reduce afluxul de turiști,

în scurt timp, în arhipelag, nu va mai rămâne nimic de admirat.

Cândva, aici, oamenii, vegetația și animalele au trăit în armonie. Nu au existat războaie pentru atribuirea și păstrarea de proprietăți, ci doar o diversitate unică în lume. De când Insulele Galapagos au devenit obiectiv turistic, această lume virgină este în pericol. În ultimii ani, a fost modernizată infrastructura

și s-a construit încă un aeroport. Numărul turiștilor a crescut până la 50.000 anual, iar acest fapt are consecințe grave: țestoasele uriașe trăiesc printre vegetație ruptă și gunoaie.

Turiștii nu respectă regulile parcului natural Galapagos, iar urmările sunt catastrofale: semințele de plante sunt duse de pe o insulă pe alta, sunt aduse animale străine, ceea ce pune în pericol flora și fauna originală. Sunt vânați pentru delicatese culinare rechinii cașalot, iguanele și țestoasele uriașe.

Dacă guvernul ecuadorian nu ia măsuri serioase pentru protejarea arhipelagului cu flora și fauna sa, în scurt timp acest sistem ecologic unic va fi definitiv distrus.

Țestoasele uriașe trăiau în număr mare în toate insulele arhipelagului. Astăzi mai trăiesc doar câteva în rezervația din Insula Santa Cruz.

Primul pas a fost făcut în anul 1997, când președintele Alarcón a declarat în insule stare de urgență și a redus numărul turiștilor la 25.000 anual.

CLIMĂ

Ecuatorială, uscată (prezența curentului peruvian)

Temperatura medie în ianuarie +33° C, în iulie +25° C

Temperatura apei: +22° C

În Insulele Galapagos, plantele se simt cel mai bine, adaptându-se climei uscate.

PE SCURT

- Denumirea oficială: Colon Archipelago (din 1892, Arhipelagul lui Columb)
- Denumirea anterioară: Insulele Encantadas (1546)
- Teritoriu al statului Ecuador
- Se află la o distanță de 1.000 km de țărmul sud-american al Ecuadorului
- Capitala administrativă: Puerto Baquerizo Moreno (San Cristobal)
- Limba: spaniolă
- Moneda: sucre
- Religia: catolică
- Orașe: Puerto Ayora (Santa Cruz), Puerto Villamil (Isabela)
- Aeroporturi: Baltra (Santa Cruz) și San Cristobal (Baltra)

INSULELE HAWAII

grădinile Pacificului

*Arhipelagul Hawaii are cea mai interesantă vegetație.
Flora crește în ritm rapid; clima favorizează cultivarea trestiei de zahăr,
una dintre principalele surse de venituri ale arhipelagului.*

Datorită poziționării lor, între America și Asia, multă vreme, Insulele Hawaii au fost obiectul fanteziilor marinarilor și conchistadorilor. În anul 1786, a ancorat aici căpitanul francez La Pérouse.

ECONOMIA

Plantații de trestie de zahăr
Industria zahărului și alimentară
Turismul
Baze militare

In anul 1778, James Cook a descoperit Insulele Hawaii și le-a dat denumirea de „Insulele Sandwich”. Cook a intuit marele avantaj al acestor insule pentru comerț, dar și pentru navigație. Pe

atunci existau pe insule mici state libere asupra cărora domnea, în anul 1811, regele Kamehameha I. Nouă ani mai târziu, ajungeau aici primii misionari catolici și, odată cu ei, civilizația europeană care a sprijinit culturile locului. Mai apoi, au sosit coloniști albi, care, cu ajutorul agricultorilor chinezi și japonezi angajați, au cultivat trestie de zahăr și ananas. În timpul războiului americano-spaniol din 1899, Statele Unite au anexat, fără ceremonial, regatul Hawaii servindu-le mai ales ca poziție strategică. În anul 1959, Insulele Hawaii au devenit al 50-lea stat al SUA. Denumirea de Hawaii este de origine polineziană și înseamnă „pământul patriei”. Locuitorii băștinași ai arhipelagului aproape că nu mai există. Populația de origine polineziană reprezintă 20% dintre locuitorii arhipelagului.

Zgârie-norii și hotelurile au schimbat peisajul virgin al țărmului

CE MERITĂ VĂZUT

Plajele și vulcanii, State Capitol, Royal Mausoleum, epava vaporului american „Arizona”

CLIMĂ

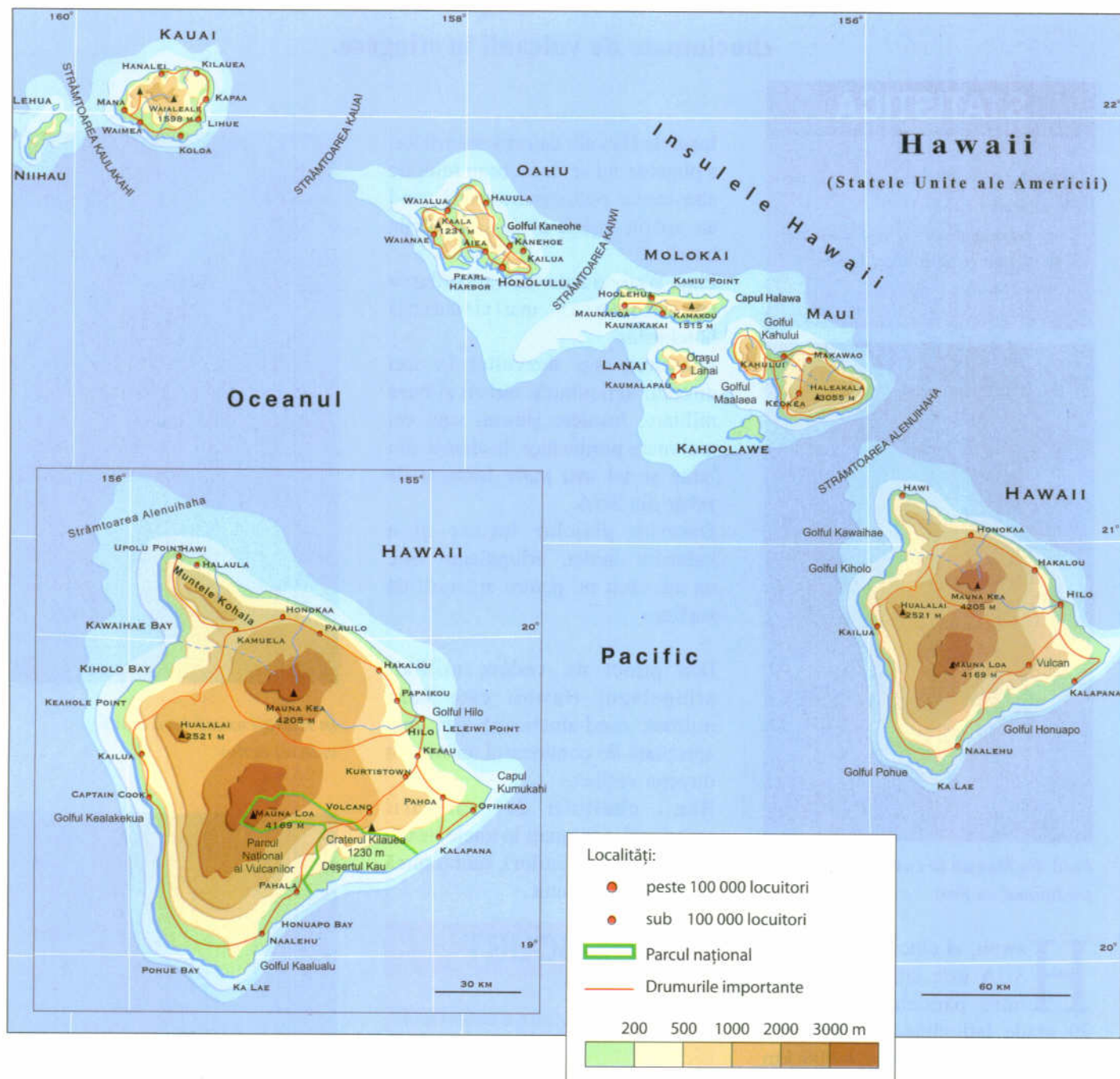
Umedă, la sud – tropicală, la nord - blândă și plăcută. Noaptea bate vântul. Temperaturi: în ianuarie de la +17° C la +26° C, în august de la +20° C la +28° C.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

1. Americanii au denumit Hawaii Aloha State. Aloha înseamnă dragoste, fericire, dar și bun-venit.
2. Pearl Harbor, baza navală militară din apropiere de Honolulu, a fost atacată de japonezi la 7 decembrie 1941. În urma acestui atac, SUA au decis să intre în cel de-al doilea război mondial.
3. În limba vorbită în Hawaii, Honolulu înseamnă golful liniștit.
4. Din punct de vedere geografic, Insulele Hawaii fac parte din grupul de insule polineziene – grup de insule situat la est de Australia, Noua Guinee și Noua Zeelandă și la vest de continentul american.

HAWAII

HARTA FIZICĂ

Arhipelagul Hawaii se compune din insule de naturi diferite: opt dintre cele mai importante au la origine vulcanii submarini, iar 124 de insule mici sunt formate din corali. Insulele Hawaii sunt teritoriu al Statelor Unite ale Americii și, în același timp, cel mai atractiv teritoriu din lume, chiar dacă vulcanii din arhipelag nu sunt definitiv stinși.

ARHIPELAGUL HAWAII

perla Oceanului Pacific

Insulele Hawaii sunt contrafortul Statelor Unite ale Americii în Oceanul Pacific.

Turiștii din întreaga lume sunt atrași de plajele de vis, strălucitoare, altădată zbuciumate de vulcanii în stingere.

STATISTICĂ

Suprafața: 16.760 km²

Populația: 1,2 mil.

Densitatea populației: 65,5 loc./km²

Cea mai mare altitudine: Mauna

Kea (4.205 m)

Fată din Hawaii în costumul tradițional cu flori

Hawaii, al cincizecelea stat al SUA este situat în Pacific între paralelele de 18 și 20 grade latitudine nordică, la o distanță de aproximativ 4.000 km de San Francisco.

Arhipelagul este compus din opt insule principale (Hawaii, Oahu, Maui, Kauai, Lanai, Molokai, Kahoolawe și Niihau) și încă 120 de insule mici, colane de corali. Insulele au luat ființă ca urmare a activității vulcanice.

Insulele Hawaii, datorită naturii lor, a plajelor, nu se deosebeau mult de alte insule polineziene, până când au apărut zgârie-norii și lanțurile hoteliere.

Plaja Waikiki bate toate recordurile în domeniul multitudinii hotelurilor.

Economia s-a dezvoltat în trei direcții: agricultură, turism și baze militare. Insulele Hawaii sunt cel mai mare producător de ananas din lume și cel mai mare furnizor de zahăr din SUA.

Datorită plajelor întinse și a valurilor înalte, arhipelagul este un adevărat rai pentru amatorii de surfing.

Din punct de vedere militar, arhipelagul Hawaii este baza militară nord-americană cea mai apropiată de continentul asiatic, în direcția vestică.

Banii cheltuiți de marinarii americani, cantonați în unele insule (inaccesibile turiștilor), sunt o sursă importantă de venit.

PE SCURT

- Capitala: Honolulu (pe insula Oahu)
- Limba: engleză
- Moneda: dolarul american
- Religia: creștină
- Cele mai importante orașe: Hilo, Waimera, Kaunakakai

Smogul stelar înconjoară Steaua Polară în baza observatorului astronomic de la Mauna Kea.

În Hawaii există încă mulți vulcani activi

MAREA MOARTĂ

unde nimic nu se scufundă

*Orice încercare de înec în Marea Moartă este un eșec.
Nu poți decât să plutești, datorită aportului mare de săruri din apa mării.*

Rezervorul de apă fără viață

Numele de Marea Moartă nu este deloc exagerat. Datorită sărurilor din apă, aici nu este posibilă viața.

LOCURILE CARE MERITĂ VIZITATE

Deșertul Iudaic cu numeroase localități biblice. Peștera în stâncă Kumran – sediul sectei precreștine Essenci. Canionul Murabbat. Fortăreața Masada. Locul unde a fost situat orașul biblic Sodoma. Izvorul Ajn Gedi.

CLIMĂ

Subtropicală. Temperatura medie este de aprox. +25° C, deși foarte des se înregistrează temperaturi de +50° C.

Singurul rezervor de apă de acest gen din lume, aflat în cea mai adâncă dintre depresiunile globului, a fascinat dintotdeauna lumea științifică. Cea mai mare expediție științifică a fost organizată în anii '60.

În Marea Moartă nu trăiesc animale și nu cresc plante. Cu toate acestea, în fiecare an, mii de oameni vin pentru tratamente cu apele sărate ale mării, în locurile special amenajate. În anii 1947-1956, au fost găsite în grotele care se află în nord-vestul mării, în apropierea orașului Kumran, celebrele „Manuscrise de la Marea Moartă”. Peste 500 de manuscrise, scrise în limbile ebraică

și arameică, au fost considerate de specialiști dovada aplicării legii lui Moise de către grupul de credință eseniană în secolul al II-lea îH. Această descoperire este și astăzi subiectul disputelor teologilor din toată lumea.

STATISTICĂ

Suprafața: peste 1.000 km²

Săruri: 26%

Lungimea maximă: 76 km

Lățimea maximă: 16 km

Temperatura: în perioade diferite ale anului variază între +19° C - +36° C.

Imaginea proceselor saline dau impresia unui peisaj polar.

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI

1. Denumirea de Marea Moartă a fost dată de greul Pausanias, cel care a și cercetat-o pentru prima dată.
2. Fotografia de pe prima pagină nu este un fotomontaj. Într-adevăr, poți pluti pe apă și citi ziarul în același timp.
3. Primele 500 de tăblițe de la Kumran au fost descoperite de un beduin, în mod întâmplător.
4. Astăzi „Manuscrisele de la Marea Moartă” pot fi văzute în două muzee din Ierusalim: Muzeul Rockefeller și Muzeul Național.